

Sinh Ký Tử Quy

*Ông tha mà bà chẳng tha!
Hàng năm lũ, lụt hăm ba tháng Mười!*

Tục Ngữ

Tháng Mười âm lịch đã qua rồi...
Tháng Một đang về, ai cũng vui!
Mưa, gió, bão bùng hay lũ lụt
Bây giờ êm ả nước sông xuôi...

Chớp mắt...tưởng mình không chớp mắt
mà tang thương đó thật không ngờ!
Hăm ba, ông với bà gây lộn
Đời đảo điên buồn như giấc mơ!

Dân chúng tả tơi về chỗ cũ
May còn thấy được gốc cây me,
May còn thấy được vài cây mít,
Còn cái mất thì...kệ nó đi!

Hàng năm cứ đến tháng Mười là
Đau đớn phận người thật xót xa!
Bám trụ! Quyết tâm mình bám trụ
Đành buông...không tiếc cửa hay nhà!

Đường đi nào cũng Đầu-tiên-khởi,
cái khó mở màn rồi cũng xong.
Cái áo, cái ăn mừng được giúp
Không ai đoái tới, chịu long đong!

Tháng Mười Một lại bày như cũ,
Hơn tháng nữa là Tết lại...vui!
Sống gửi, thác về...Tiên Tổ nói
Phận người, mây, khói...giống nhau thôi!

Trẻ nhỏ tới trường chơi đá bóng
Người già ra ruộng cuốc cày sâu
Con trâu vẫn nhớ chuồng, nhai cỏ
Chái bếp, tranh cài chen lá lau!

Lại đẻ con ra...rồi chạy lũ,
Lại yêu thương vẫn giống ban đầu!
Ngàn năm vẫn hiến đâu không biết,

Thiếp với chàng thương ở với nhau!

*Không thấy Thủy Tiên đi cứu lụt
Không Hoài Linh, không Đàm Vĩnh Hưng...
Mở cái radio nghe phát tiếng
Nghe bài hát cũ...nghe xung phong!*

Trần Vấn Lệ